

בוונת לבביות ליקרבות הנשיאים

שנים-עשר ימי מסע רוחני ונפשי
בהשראת שנים-עשר השבטים.

שמרנים vs ליברליים • או: למה כל ה'זוסי' נראים אותו דבר?!

האם אני 'יהודי', חלק מעם ישראל, או שהאישיות שלי מיוחדת, עצמאית ופרטית?! מה העיקר – ההשתייכות אל הכלל או הזהות האישית?

במחלוקת בין שמרנים לליברליים, שלעתים נראית כמחלוקת בין דתיים לשאינם כאלו, נראה שזו אחת הנקודות.

המחנה השמרני, ה'דתי', מחנך להשתייכות ללאום ולזהות ברורה, ולקיום זהה של אותן מצוות. המחנה הליברלי, או ה'חילוני', מעלה על נס את דגל ה"תעשה ותהיה מה ומי שאתה רוצה!".

החל מ-א' ניסן, יום חנוכת המזבח, הקריבו נשיאי השבטים את הקרבנות שלהם לחנוכת המזבח.

למרות שהנשיאים כולם הקריבו קרבנות זהים, התורה מפרטת וכותבת כל אחד בנפרד. מדוע? התורה מעוניינת ללמד אותנו דבר מיוחד: תהיו גם שמרנים וגם ליברליים! וממש כמו הנשיאים – מצד מעשה המצוות, כולנו זהים. אך מצד הכוונה, כל אחד מכוון כוונות שונות. ולכן כל קרבן הובא בנפרד.

קרבן מלשון התקרבות – אנו עושים אותם מעשים, אך בפנים, הלב של כל אחד מאיתנו מוצא את הדרך המיוחדת שלו להתקרב ולעבוד את ה'. ומכאן כלל גדול: אין עניין בבלוט בצורה חיצונית ולהדגיש את השונות שלי. תתמלא בענווה ותהיה חלק מהעם כולו. אך בפנים, "כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות", יש לי את המסלול המיוחד אך ורק לי לעבוד את ה'.

ישנו מנהג טוב לקרוא בכל יום משנים-עשר הימים הראשונים את קרבן הנשיא שהוקרב באותו יום, ולאחר מכן לומר תפילה מיוחדת, האומרת שאם נשמתי שייכת ברוחניות לאותו שבט, "יאירו נא עלי כל נצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדשת זה השבט...". בנוסף, ניסן הוא תחילת השנה על פי התורה, וכל יום מהימים הללו מכוון לחודש אחר בשנה.

בדפים הבאים, ננסה לדלות מקריאת כל יום את הכוונה המיוחדת ששייכת לו, על בסיס המדרש ודברי הרב יצחק גינזבורג שליט"א. מחמנים לשתף בשמחה!

תיקון המלוכה

"התחיל נחשון והקריב על סדר המלוכה".

כולנו מכונים 'יהודים', ורוב עם ישראל כיום מיוחס לשבט יהודה. יהודה הוא שבט המלוכה, א' ניסן הוא 'ראש השנה למלכים' וכל חודש ניסן הוא תיקון המלכות.

המדרש מסביר שנחשון בן עמינדב התכוון בקרבנותיו "על סדר המלוכה".

בעבודת הנפש, נכוון בקריאת ה'נשיא' היום לתקן את המלכות: קבלת עול מלכות שמים בכל מצוה שאנו עושים. וגם רצון, כמיהה ומאמצים לקידום האתגר החשוב בתיקון חיי הציבור שלנו כעם – הקמת 'ממלכת כהנים וגוי קדוש'.

הקריאה עם ה'יהי רצון':

וְהָיָה בְיוֹם בָּלוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וַיִּמְשַׁח אֹתָם: וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטָּה הֵם הָעֹמְדִים עַל־הַפָּקָדִים: וַיָּבִיאוּ אֶת־קִרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלֹת צֶבֶד וּשְׁנֵי עֶשֶׂר בָּקָר עֶגְלָה עַל־שְׁנֵי הַנָּשָׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּנָה אוֹתָם אֶל־הַלִּוִּים אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֶגְלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלִּוִּים: אֵת | שְׁתֵּי הָעֶגְלֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם: וְאֵת | אַרְבַּע הָעֶגְלֹת וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָדִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בִּיד אִיתָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: וּלְבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי־עֲבַדְתָּ הַקֹּדֶשׁ עִלָּהֶם בְּכֹתֵף יְשׂאוֹ: וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשָׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשָׂאִים אֶת־קִרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לְיוֹם נְשִׂיא אֶחָד לְיוֹם יִקְרִיבוּ אֶת־קִרְבָּנָם לְחֻנֻּכַּת הַמִּזְבֵּחַ:

וְהָיָה הַמִּקְרִיב בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קִרְבָּנוֹ נְחֹשֶׁן בֶּן־עַמִּינַדָב לְמִשְׁחֵה יְהוּדָה: וְקִרְבָּנוֹ קֶעֱרֶת־בָּסָף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד בָּסָף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֶלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד בָּבֶשֶׁת־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנָיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתּוּדִים חֲמִשָּׁה בָּבֶשֶׁת בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבֵּן נְחֹשֶׁן בֶּן־עַמִּינַדָב:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על נשמתיו קדישין דמתחדשין בצפורים ומצפצפין ומשבחין ומצליאין על עמא קדישא ישראל. רבונו של עולם תכניס ותעיל הנך ציפורי קדישי לאתר קדישא דאיתמר עליה עין לא ראתה אלהים זולתך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם אני עבדך משבט יהודה שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא עלי כל נצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדשות זה השבט להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני ורעי ורעי ורעי מעתה ועד עולם אמן:

ב' ניסן // יששכר אהבת התורה

"בא נשיא יששכר והקריב על שם התורה, לפי שהם אהבו את התורה יותר מכל השבטים".

בקריאת ה'נשיא' היום נכוון להעמיק את אהבת התורה שלנו:
נלמד אותה ונהנה מכל חלקיה – פשט, רמז, דרש וסוד.
כמו יששכר שהיה "חמוד גרם" נתאמן לשאת אותה בגבורה.
נאמן אותה כ'מפת' תיקון בעיות המציאות.

זהו תיקון חודש אייר, שמסוגל במיוחד לתיקון המציאות.

הקריאה עם ה'יהי רצון':

ביום השני הקריב נתנאל בן-צוער נשיא יששכר: הקריב את-קרבתו קערת-בסוף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד בסוף שבועים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן-צוער:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על נשמתין קדישין דמתחדשין בצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצללין על עמא קדישא ישראל. רבונו של עולם תבנים ותעיל הנך ציפרי קדישי לאתר קדישא דאיתמר עליה עין לא ראתה אלהים זולתך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם אני עבדך משבט יששכר שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא עלי כל נצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדשת זה השבט להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני וזרעי וזרע זרעי מעתה ועד עולם אמן:

ג' ניסן // זבולון ערבות הדדית

"בא נשיא זבולון והקריב קרבנו על השתתפות שהיה לו עם יששכר אחיו".

כל אחד מאינו פועל בדרכו, ומכולם יחד ה' בונה את הטוב השלם.
בקריאת ה'נשיא' היום נכוון על השותפות והערבות ההדדית בינינו:
כמו זבולון שתמך ביששכר לומד התורה,
כך נכוון להשתתף עם הזולת במעשינו.
נתמוך בכספנו בלומדי תורה, ונלמד תורה "בשם כל ישראל".

תיקון חודש סיון מלמד אותנו שכולנו ערבים זה בזה ומעניקים זה לזה, עד
שדווקא בחודש של זבולון הסוחר ניתנה התורה.

הקריאה עם ה'יהי רצון':

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן-חלון: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל
אחד בבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתדים חמשה בבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליאב
בן-חלון:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על נשמתין
קדישין דמתחדשין בצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצללין על עמא קדישא
ישראל. רבונו של עולם תבנים ותעיל הנך ציפרי קדישי לאתר קדישא דאיתמר
עליה עין לא ראתה אלהים זולתך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם
אני עבדך משבט זבולן שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא
עלי כל נצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדשת זה השבט להבין
ולהשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני וזרעי וזרע זרעי
מעתי ועד עולם אמן:

ד' ניסן // ראובן

מסירות להצלת הזולת

"הוא היה עקר הצלה, שהוא פתח בהצלה ותחלה".
בהקרבת הקרבן נשיא ראובן כיוון להצלת יוסף ממיתה על ידו.

בקריאת ה'נשיא' היום נכוון על הצלת חיי יהודים:
"לא תעמוד על דם רעך" – במיוחד כיום, שעדיין נשקפת סכנה לחיי יהודים,
יש המון מה לעשות בנושא.
בנוסף, נעודד ילודה ונרבה חיים יהודיים בארץ ובעולם.

הקריאה עם ה'יהי רצון':

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור: קרבנו קצרת-בסוף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד בסוף שבועים שקל בשקל הקדש שניהם |
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
בן-בקר איל אחד בבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה בבשים בני-שנה חמשה זה
קרבן אליצור בן-שדיאור:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על נשמתין
קדישין דמתחדשין בצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצללין על עמא קדישא
ישראל. רבונו של עולם תבנים ותעיל הנך ציפרי קדישי לאתר קדישא דאיתמר
עליה עין לא ראתה אלהים זולתך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם
אני עבדך משבט ראובן שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא
עלי כל נצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדשת זה השבט להבין
ולחשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני וזרעי וזרע זרעי
מעתי ועד עולם אמן:

ה' ניסן // שמעון השראת שכינה

"לפי שראובן נזדרז להציל אחיו מן המיתה, ושמעון קנא על זנות אחותו בשכם להציל אחותו מיד טמאים, לכן זכה להקריב אתריו".

המדרש מתאר ששלומיאל בן צורישדי כיוון בקרבנו "על סדר מעשה המשכן". מה הקשר בין הצלת דינה למשכן?
המשכן הוא השראת השכינה בעם ישראל. הפריצות והזנות, בפרט אם היא באה עם התבוללות ח"ו, הן הגברת הטומאה בעם ישראל וסילוק השכינה בעקבותיה.
משום כך שמעון מקריב חמישי, כנגד חודש אב, החודש בו נחרב בית המקדש, אך גם בו עתיד להיבנות.
בקריאת ה'נשיא' היום, נכוון להשראת השכינה בעם ישראל:
כוונה בכל מצוה להשראת שכינה בתוכנו, הקמת בתים נאמנים עם "שכינה ביניהם" ושאיפה לבניין בית המקדש במהרה!

הקריאה עם ה'יהי רצון':

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן-צורישדי: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד בבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה בבשים בני-שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן-צורישדי:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על נשמתין קדישין דמתחדשין בצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצללין על עמא קדישא ישראל. רבונו של עולם תבנים ותעיל הנך ציפרי קדישי לאתר קדישא דאיתמר עליה עין לא ראתה אלהים זולתך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם אני עבדך משבט שמעון שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא עלי כל נצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדשת זה השבט להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני וזרעי וזרע זרעי מעתה ועד עולם אמן:

יוצאים ממצרים

"כִּנְגַד יֵצִיאת מִצְרַיִם הִקְרִיב נָשִׂיא גָד."

מטרת הירידה למצרים והיציאה ממנה היתה שנהפוך לעם "צבאות ה'".
שבט גד התברכו בגדודים ונדעו כלוחמים נועזים שיצאו חלוצים לכיבוש
ארץ-ישראל.

בקריאת ה'נשיא' היום נכוון לצאת ממצרים בכל רגע.
המציאות התחתונה מוגבלת ורחוקה מה', כל מצוה שה' מצוה אותנו היא
פקודה עבודה. כל פקודה שאנו ממלאים הופכת אותנו לחיילים בצבא ה'
ומוציאה אותנו ממצרים.

הקריאה עם ה'יהי רצון':

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן-דעואל: קרבנו קצרת-בסוף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד בסוף שבועים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל
אחד בבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתודים חמשה בבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליסף
בן-דעואל:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על נשמתין
קדישין דמתחדשין בצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצללין על עמא קדישא
ישראל. רבונו של עולם תבנים ותעיל הנך ציפרי קדישי לאתר קדישא דאיתמר
עליה עין לא ראתה אלהים זולתך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם
אני עבדך משבט גד שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא עלי
כל נצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדשת זה השבט להבין
ולחשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני וזרעי וזרע זרעי
מעתי ועד עולם אמן:

ז' ניסן // אפרים

הכרת הסוב

"זה הקרבן הקריב לשם יעקב שהקדימו למנשה, ולשם יוסף שבעבוד אהבתו
ברכו יעקב כל אותן הברכות".

נשיא שבט אפרים כיוון בהקרבת הקרבן להכיר טובה ליעקב וליוסף.

בקריאת ה'נשיא' היום נכוון להכיר טובה לה':

בכלל, בכל דבר ודבר שזכיתי לו בחיים. בפרט, בדברים אותם זכיתי בהם
יותר מאחרים. ובעומק – כל מצוה שאני זוכה לעשות היא מתנה גמורה מאת
ה' שנתן לי את הזכות להתחבר אליו.

הקריאה עם ה'יהי רצון':

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן-עמיהוד: קרבנו קערת-בסוף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד בסוף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם |
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
בן-בקר איל אחד בבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה בבשים בני-שנה חמשה זה
קרבן אלישמע בן-עמיהוד:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על נשמתין
קדישין דמתחדשין בצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצללין על עמא קדישא
ישראל. רבונו של עולם תבנים ותעיל הנך ציפרי קדישי לאתר קדישא דאיתמר
עליה עין לא ראתה אלהים זולתך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם
אני עבדך משבט אפרים שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא
עלי כל נצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדשת זה השבט להבין
ולהשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני וזרעי וזרע זרעי
מעתה ועד עולם אמן:

ח' ניסן // מנשה

הזדהות עם נשיא הדור

כמו נשיא אפרים, גם נשיא שבט מנשה כיוון בקרבנו על יעקב סבו. אך בעוד שאפרים מודה על כך שיעקב הקדימו בברכות, מנשה מודה 'לשמה'.

מנשה היה יכול להיפגע מהקדמת אחיו הקטן, אך הוא יודע שהעיקר הוא ההתקשרות שלו לסבא יעקב הצדיק, ולא החיפוש והמיקוד בברכה אותה הוא מקבל.

בקריאת ה'נשיא' היום נכוון להתקשר לצדיק, ולהציב במרכז את הקשר עימו ולא את מה שמקבלים (יותר או פחות) ממנו.

הקריאה עם ה'יהי רצון':

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-פדהצור: קרבנו קצרת-בסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד בסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד בבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה בבשים בני-שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן-פדהצור:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על נשמתין קדישין דמתחדשין בצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצלאין על עמא קדישא ישראל. רבונו של עולם תבנים ותעיל הנך ציפרי קדישי לאתר קדישא דאיתמר עליה עין לא ראתה אלהים זולתך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם אני עבדך משבט מנשה שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא עלי כל נצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדשת זה השבט להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני וזרעי וזרע זרעי מעתה ועד עולם אמן:

ט' ניסן // בנימין

להקים את השכינה מעפר

נשיא בנימין מכון את הקרבת הקרבן "בנגד רחל שהיתה עקרת הבית".

בנימין מזדהה עם אמו רחל שילדה אותו במסירות נפש.
רחל "מבכה על בניה" ובזכותה כולנו – "ושבו בנים לגבולם".

בקריאת ה'נשיא' היום נכוון להתקשר לרחל אימנו:
להצטרף לתפילותיה ודמעותיה על הבאת הגאולה.
לכוון בכל מצוה שאנו עושים "לאקמא שכינתא מעפרא" – להקים את
השכינה מעפר.

הקריאה עם ה'יהי רצון':

ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבידן בן-גדעני: קרבנו קערת-בסוף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד בסוף שבועים שקל בשקל הקדש שניהם |
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
בן-בקר איל אחד בבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה בבשים בני-שנה חמשה זה
קרבן אבידן בן-גדעני:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על נשמתין
קדישין דמתחדשין בצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצללין על עמא קדישא
ישראל. רבונו של עולם תבנים ותעיל הנך ציפרי קדישי לאתר קדישא דאיתמר
עליה עין לא ראתה אלהים זולתך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם
אני עבדך משבט בנימין שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא
עלי כל נצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדשת זה השבט להבין
ולהשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני וזרעי וזרע זרעי
מעתה ועד עולם אמן:

י' ניסן // נשיא דן

החוש בנקמה

"הרי זה הקריב קרבנו כנגד שמשון".

שמשון הסתלק מהעולם על ידי נקמת עינו האחת בפלשתים. חז"ל אומרים כי את עינו השניה הוא שומר לנקמת מלך המשיח – ששר הצבא שלו משבט דן – בגוים שהצרו לעם ישראל.

בקריאת ה'נשיא' היום נכוון לנקמת ה' בגוים:
כל גוי רשע שמיצר ליהודים מסתיר על קדושת והתגלות ה' בעולם.
הנקמה בגוים היא גילוי כבוד ה' במציאות והסרת הרוע מהעולם, כהכנה לבנין בית המקדש וגילוי כבוד ה'.

הקריאה עם ה'יהי רצון':

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד בבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה בבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן-עמישדי:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על נשמתין קדישין דמתחדשין בצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצללין על עמא קדישא ישראל. רבונו של עולם תבנים ותעיל הנך ציפרי קדישי לאתר קדישא דאיתמר עליה עין לא ראתה אלהים זולתך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם אני עבדך משבט דן שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא עלי כל נצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדשת זה השבט להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני וזרעי וזרע זרעי מעתה ועד עולם אמן:

י"א ניסן // אשר אשר בחר בנו

"בִּשְׂבָּא נָשִׂיא אֲשֶׁר לְהַקְרִיב, הַקְרִיב קָרְבְּנוֹ עַל שֵׁם הַבְּחִירָה שֶׁבָּחַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּיִשְׂרָאֵל מִכָּל הָאֲמוֹת".

אשר נקרא על שם הבחירה בעם ישראל – "אשר בחר בנו מכל העמים".

בקריאת ה'נשיא' היום נכוון לשמוח בבחירה בנו:
הרבי מליובאוויטש, שהיום יום הולדתו, דיבר רבות על השמחה והאושר
בקיום מצוותיו יתברך.
נתמלא אושר פנימי בבחירת ה' אותנו להיות לו לעם סגולה – "אשרי תבחר
ותקרב ישכן חצריך".

הקריאה עם ה'יהי רצון':

בְּיוֹם עֲשִׂיתִי עִשְׂדֵּי יוֹם נָשִׂיא לְבְנִי אֲשֶׁר פָּגַעִיאל בֶּן-עֶכְרֹן: קָרְבְּנוֹ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם |
מִלֵּאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד
בֶּן-בֶּקֶר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לָעֹלָה: שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וּלְזִבְחַ
הַשְּׁלָמִים בֶּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבֵן פָּגַעִיאל בֶּן-עֶכְרֹן:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על נשמתין
קדישין דמתחדשין בצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצללין על עמא קדישא
ישראל. רבונו של עולם תבנים ותעיל הנך ציפרי קדישי לאתר קדישא דאיתמר
עליה עין לא ראתה אלהים זולתך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם
אני עבדך משבט אשר שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא
עלי כל נצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדשת זה השבט להבין
ולהשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני וזרעי וזרע זרעי
מעתי ועד עולם אמן:

י"ב ניסן // נפתלי

התקשרות לכל הצדיקים

"נשיא נפתלי למד מאבי אביו ואחז את דרכו והקריב קרבנו על סדר אבותיו ואמותיו של נפתלי".

נפתלי מלמד אותנו את הכוונה הפשוטה והבסיסית ביותר – לזכור בכל מצוה את שלושת האבות וארבע האמהות הקדושים.

בקריאת ה'נשיא' היום נכוון להיות יהודים פשוטים, בנים לאבותינו ואמותינו: גם אם קשה לנו לבחור דרך אחת ומסויימת, או רוצים להיות קשורים לכל הדורות הקדושים שקדמו לנו, ללא 'סדרי עדיפויות' ביניהם. היום, גם מי שיש לו צדיק ודרך מסויימת, מתקשר לקדושת ישראל הנמצאת בכל אחד ואחת.

הקריאה עם ה'הי רצון':

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן-עיני: קרבנו קערת-בסוף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד בסוף שבועים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד בבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה בבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אחירע בן-עיני:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על נשמתין קדישין דמתחדשין בצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצללין על עמא קדישא ישראל. רבונו של עולם תבנים ותעיל הנך ציפרי קדישי לאתר קדישא דאיתמר עליה עין לא ראתה אלהים זולתך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם אני עבדך משבט נפתלי שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא עלי כל נצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדשת זה השבט להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני וזרעי וזרע זרעי מעתה ועד עולם אמן:

חנוכת המזבח ומעשה המנורה

זאת | חנוכת המזבח ביום המשח אותו מאת נשיאי ישראל קערת כסף
שתיים עשרה מזרקי-כסף שנים עשר כפות זהב שתיים עשרה: שלשים
ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
וארבע-מאות בשקל הקדש: כפות זהב שתיים-עשרה מלאות קטרת
עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל-זהב הכפות עשרים ומאה:
כל-הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים-עשר כבשים בני-שנה
שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: וכל בקר | זבח
השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים
בני-שנה ששים זאת חנוכת המזבח אחרי המשח אותו: ובבא משה
אל-אהל מועד לדבר אותו וישמע את-הקול מדבר אליו מעל הכפרת
אשר על-ארן העדות מבין שני הכרבים וידבר אליו:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואמר: אליו בהעלותך
את-הנרות אל-מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: ויעש בן אהרן
אל-מול פני המנורה העלה נרתיך באשך צוה יהוה את-משה: וזה מעשה
המנורה מקשה זהב עד-ירכה עד-פרחה מקשה הוא במראה אשר הראה
יהוה את-משה בן עשה את-המנורה: